

ה"ת 48375/07/21 - מדינת ישראל- יחידה ארצית למאבק בפשיעה כלכלית-להב 433 נגד אבי מחלב, רעות מחלב, א.מ. שלהבת בע"מ, שלהבת דוד בע"מ

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 48375-07-21 מחלב ואח' נ' מדינת ישראל

לפני: כבוד השופט דורית סבן נוי

המבקשת: מדינת ישראל- יחידה ארצית למאבק בפשיעה
כלכלית-להב 433

נ ג ד

המשיבים: 1. אבי מחלב

2. רעות מחלב

3. א.מ. שלהבת בע"מ

4. שלהבת דוד בע"מ

בשם המבקשת: רפ"ק יהונתן גנץ, רס"ב אורטל גרנות גבאי ורס"ר יקיר
הדר

בשם המשיבים: עו"ד חיים לוי ועו"ד זיו רוטמנש

החלטה

לפניי בקשה שלישית להארכת תוקף תפוסים (מוצגים ורכוש) מכוח סעיף 35 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש)
[נוסח חדש], התשכ"ט- 1969 (להלן: "פסד"פ"); סעיפים 21 ו-26 לחוק איסור הלבנת הון, תש"ס- 2000 (להלן:

עמוד 1

"חוק איסור הלבנת הון" (וסעיף 111 לחוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1975).

רקע

1. הרקע לבקשה פורט בהרחבה בהחלטת בית המשפט (כב' השופט מלמד) מיום 30.10.22, להלן יובאו עיקרי העובדות הצריכות לעניין.
 2. המשיב 1 הינו הבעלים של חברת "א.מ. שלהבת בע"מ" (המשיבה 3), נותנת שירותים פיננסים (להלן: "נש"פ").
 3. ביום 8.6.21, נפתחה חקירה גלויה על ידי היחידה הארצית למאבק בפשיעה כלכלית בשיתוף רשות המיסים ומשרד העבודה כנגד מספר חברות הפועלות בתחום השמירה והאבטחה וכנגד נותני שירותים פיננסים בחשד לביצוע עבירות מרמה; הפצת חשבוניות פיקטיביות; עבירות מס; סחיטה באיומים ועבירות לפי חוק איסור הלבנת הון.
 4. על פי החשד, חברת השמירה והאבטחה "מוקד יפו" התקשרה עם חברות קבלניות לטובת מתן שירותי שמירה והתשלום נעשה בדרך של העברות בנקאיות. בפועל, חברת "מוקד יפו" לא ביצעה את עבודות השמירה, אלא התקשרה עם חברת "קוג'ק". גם חברה זו, לא ביצעה את העבודות אלא, התקשרה עם חברת "מ.א. לייגר" והאחרונה התקשרה עם שתי חברות שונות, "סיירת חץ" ו"כח במדבר". החל משלב זה, מתחילה למעשה, לפי החשד, פעילות עבריינית כפי שיפורט להלן.
 5. חברות "סיירת חץ" ו"כח במדבר" זייפו חשבוניות פיקטיביות, אשר יצאו מחברות קש או חברות מרומות שעל פי חומרי החקירה הגולמיים, אין קשר בינן לבין החשבוניות שהוצאו.
 6. כחלק ממנגנון המרמה, חברות "סיירת חץ" ו"כח במדבר" משכו המחאות לטובת אותן חברות מרומות וחברות קש; בפועל, המחאות לא הגיעו למוטבים, אלא שנציגי חברות "סיירת חץ" ו"כח במדבר", ניכו המחאות שהן עצמן משכו בנש"פים שונים וביניהם המשיבה 3 (להלן: "**עסקה סיבובית**"). חלק מהכספים שנמשכו שולמו כמשכורות לעובדים וחלקו האחר, הועבר לחשודים המרכזיים, העומדים בראש חברת "מוקד יפו".
 7. עיקר החשד כנגד המשיב 1, הינו שבין השנים 2018-2021, אפשר ניכוי המחאות רבות באורח שיטתי, בעסקאות סיבוביות, חסרות כל הגיון כלכלי, כשהוא מודע או למצער, "עצם את עיניו" שמדובר בהמחאות אשר ניתנו במקור לטובת חברות מרומות ו/או חברות קש ולמעשה ניכה המחאות שאין מאחוריהן כל עסקת יסוד.
- המשיב 1 ביצע את ניכיון המחאות ללא חתימת הנסב שהנה גם מושכת המחאות, ("חברת סיירת חץ"), אלא הסתפק בחתימת הנפרע בלבד (החברה המרומה או חברת הקש) ובכך, נמנע דיווח מלא אודות העסקה הסיבובית לבנקים אליהם הגיעו המחאות.

עוד על פי החשד, ביצע רישום ניכוי המחאות שונות, לפקודות אותו המוטב בכרטסות שונות- המשיב 1 ניכה המחאות אשר נפרעו לטובת אדם מסוים, אך במקום לדווחם בכרטסת על שמו של אותו אדם, דווחם בכרטסת של חברת "סיירת חץ", מבלי שישנן חתימות הסב כנדרש. כמו כן, המשיב 1 העביר דיווח חלקי ולקוני לרשות לאיסור הלבנת הון (להלן: "רשל"ה"), באשר לפעולות חריגות שנעשו.

8. היקף שווי העבירה מוערך בסך כולל של 34,398,711 ₪.

9. במסגרת צווי תפיסה שהוצאו נגד המשיבים, נתפסו ארבעה נכסי נדל"ן בשווי מוערך של כ-9,100,000 ₪; שבע חשבוניות בנק- ובהם יתרות כספים בסך כולל של 6,155,661 ₪. בהמשך, הכספים הופקדו בחשבון משטרת ישראל והחשבוניות שוחררו; קרן השתלמות על שם המשיב 1 בשווי של 266,090 ₪.

סך מסת התפוסים על פי אומדן המבקשת, עומד על 15,521,751 ₪. (ראה מסמכים המסומנים במ/61-במ/62) ובנוסף תפוסים שני טלפונים וחותרת.

10. בית המשפט (כב' השופט מלמד) האריך תוקפם של התפוסים מעת לעת, לאחר ששוכנע כי קם חשד סביר הקושר את המשיב 1 לעבירות המיוחסות לו. ביום 30.10.22 התקיים דיון נוסף, בעקבות ערר שהוגש מטעם המשיבים, נימק בית המשפט פעם נוספת החלטתו להארכת תוקף התפוסים. במועד זה, התנגד ב"כ המשיבים לקיום דיון מקביל בבקשה להארכת תוקף החזקת התפוסים. על החלטה זו לא הוגש ערר מטעם המשיבים.

טענות הצדדים ועיקר יריעת המחלוקת

11. יריעת המחלוקת נעוצה בשאלה, האם מעשיו של המשיב 1, לכאורה מקימים חשד סביר לביצוע עבירות מכח סעיף 3(א) ו-3(ב) לחוק איסור הלבנת הון או שמא מכוח סעיף 3(ב) בלבד?

12. המבקשת גורסת כי מעשיו של המשיב 1, מקימים חשד סביר לביצוע כלל העבירות המיוחסות לו, לרבות עבירה לפי סעיף 3(א), שכן המשיב 1 חשוד בביצוע עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות ורישום כוזב במסמכי תאגיד. לשיטתה, בכך שאפשר לחברות "סיירת חץ" ו"מ.א. לייגר" לנכות המחאות שהן המושכות, בעסקה סיבובית, תוך שהסתפק בחתימת הנפרע בלבד, ללא חתימת הנסב או ללא כל הסבה. בכך, אפשר למעשה הסוואת העסקה האמיתית, לפיה מושך ההמחאה הפך להיות הנפרע והנהנה מסך המזומן. לטענת המבקשת, עצם היותו של המשיב 1 שותף למנגנון המרמה, יש בה כדי להכניסו לגדרי סעיף 3(א).

13. עוד לשיטת המבקשת, המשיב 1, לא פעל בהתאם להוראות הדין החל עליו, לא זיהה את הצדדים להמחאות; תעד עסקאות בכרטסות ללא חתימת הסב; ככלל, לא דיווח על עסקאות בלתי רגילות לרשל"ה וגם כאשר דווח, עשה זאת באופן חלקי. נוכח כל האמור, עבר עבירה לפי סעיף 3(ב) לחוק איסור הלבנת הון.

14. לסיום טענה המבקשת, כי החלטתו המשלימה של כב' השופט מלמד, ניתנה אך ביום 30.10.22 ולא חל שינוי בנקודת האיזון בחלוקת פרק זמן כה קצר.

15. ב"כ המשיבים בטיעוניהם בכתב ובעל פה, חולקים על קיומו של חשד סביר. לטענתם, בהינתן חלוקת הזמן מאז הפכה החקירה לגלויה, לפני כשנה וחצי, יש לבחון את החשד הסביר, פעם נוספת, במשקפי חלוקת הזמן. ב"כ המשיבים גורסים, כי לא ניתן ליחס למשיב עבירה לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון, שכן לא ניתן ליחס למשיב 1 ידיעה שהחברות החתומות על ההסב, הן חברות מרומות או חברות קש. לדידם, המשיב 1 פעל כשורה עת הסתפק בחתימת הסב של המוטב בלבד, ללא חתימת מושך ההמחאה, שכן תעד את משיכת ההמחאה בכרססת החברה המושכת. לטענת ב"כ המשיבים, אין צורך בתיעוד הנסב הנוסף, קרי, חברת "סיירת חץ" ויש להסתפק ברישום העסקה בכרססת החברה.

16. עוד נטען, כי המשיב 1 מסר דיווחים לרשל"ה, אודות עסקאות חריגות. לצד זאת, במהלך הדיון, הסכימו ב"כ המשיבים להניח לצורך הדיון בלבד, כי קיים חשד סביר לביצוע עבירות מכוח סעיף 3(ב) בלבד. (עמ' 34 לפרוטוקול הדיון) לטענתם, בהתאם לפסיקה הנוהגת לפיה, בתום ההליך, כדרך כלל מחולטים בגין עבירה זו כ- 10% מהיקף שווי העבירה, ולפיכך יש להשיב למשיב 1 חלק ניכר מהתפוסים.

17. לטענת המשיבים, בניגוד להחלטות קודמות של בית המשפט, קצב התקדמות החקירה אינו משביע רצון ובשים לב, לחלוקת הזמן; העדר התקדמות בחקירה, יש לאזן בין האינטרס הציבורי ובין זכות הקניין של המשיבים ולהורות על שחרור התפוסים.

18. להשלמת התמונה יצוין, במהלך הדיון הצהירה המבקשת שהחקירה הגיעה לסיומה, התיק מלווה על ידי פרקליט, בשלב זה אין השלמות חקירה והתיק עתיד לעבור בתקופה הקרובה לפרקליטות, לאחר השלמת קבלת תוצרים טכניים. עוד נטען, כי עסקינן בחקירה מסועפת ומורכבת, הכוללת ריבוי מעורבים, בהיקף עצום של קרוב למאתיים נחקרים תחת אזהרה ובחומרי חקירה רבים.

19. במהלך הדיון ולאחריו, המבקשת העבירה לידי דו"חות סודיים המפרטים את עיקרי החשדות, חומרי חקירה גולמיים רלוונטיים התומכים בדו"חות הסודיים והמבססים את העבירות.

דיון והכרעה:

חשד סביר והיקף שווי העבירות

20. הוראת סעיף 3 לחוק איסור הלבנת הון קובעת:

" (א) העושה פעולה ברכוש, שהוא רכוש כאמור בפסקאות (1) עד (4) (בחוק זה -

עמוד 4

רכוש אסור), במטרה להסתיר או להסוות את מקורו, את זהות בעלי הזכויות בו, את מיקומו, את תנועותיו או עשיית פעולה בו, דינו - מאסר עשר שנים או קנס פי עשרים מהקנס האמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין -

- (1) רכוש שמקורו, במישרין או בעקיפין, בעבירה;
- (2) רכוש ששימש לביצוע עבירה;
- (3) רכוש שאיפשר ביצוע עבירה;
- (4) רכוש שנעברה בו עבירה.

- (ב) (1) העושה פעולה ברכוש או המוסר מידע כוזב, במטרה שלא יהיה דיווח לפי סעיפים 7 או 8 או כדי שלא לדווח לפי סעיף 9, או כדי לגרום לדיווח בלתי נכון, לפי הסעיפים האמורים, דינו - מאסר חמש שנים או קנס פי שמונה מהקנס האמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין; לענין סעיף זה, "מסירת מידע כוזב" - לרבות אי מסירת עדכון של פרט החייב בדיווח;
- (2) המוסר מידע כוזב כאמור בפסקה (1), לגבי רכוש אסור, דינו - העונש הקבוע בסעיף קטן (א)."

20. לאחר שעיינתי בדו"חות הסודיים (סומנו במ/1-6/במ), בחנתי את חומרי החקירה הגולמיים (סומנו במ/7 - במ/64), נחה דעתי כי עלה בידי המבקשת לבסס חשד סביר הקושר את המשיב 1 לביצוע העבירות המיוחסות לו וכי המבקשת הוכיחה את היקף שווי העבירה הנטען (ראה קלסר היקף שווי העבירה-סומן במ/43-60/במ).

21. נוכח הסכמת ב"כ המשיבים, לצורך הדיון כי קם חשד סביר לעבירה לפי סעיף 3(ב) לחוק איסור הלבנת הון, אתמקד בעיקר בחשד הסביר לביצוע עבירות לפי סעיף 3(א) לחוק.

22. לא אכחד, כי שוכנעתי שהתשתית הראייתית המבססת קיומו של חשד סביר לביצוע עבירות לפי סעיף 3(ב) לחוק איסור הלבנת הון, הנה בעוצמה גבוהה יותר מאשר התשתית הראייתית הקושרת את המשיב 1 לעבירה לפי סעיף 3(א) לחוק. אולם, אף אני סבורה כי עוצמת החשד הסביר לביצוע עבירות לפי סעיף 3(א), שרירה וקיימת גם נכון לעת הזו, בחלוף שנה ומחצה מאז הפיכת החקירה לגלויה.

לענין זה אפנה בפרט לחקירות המשיב 1, אשר סומנו במ/15, במ/18-22, במ/40 ולראיות נוספות אשר סומנו- במ/7-14; במ/27; במ/30-39; במ/41.

23. מעיון בחומרי החקירה הגולמיים מצטיירת תמונה לפיה המשיבה 3, פעלה בצוותא חדא יחד עם חברות השמירה וביניהן "סיירת חץ", שמטרתה הסוואת פעילות כספית רגילה. (ראה מסמכים במ/7-14/במ).

24. אינני מקבלת את טענת המשיב 1, לפיה פעל בתמימות עת ניכה עשרות המחאות של חברת סיירת חץ לטובתה, בעסקה סיבובית, ללא הקפדה על חתימת הסבה מלאה. עסקינן בכמות של למעלה ממאה המחאות בשווי של

33,551,661 ₪ וכן בלמעלה ממאה המחאות של חברת מ.א. לייגר שנפרעו ונרשמו בכרססת של מ.א. לייגר, ללא הסבה. העובדה שהמשיב פעל, גם אם לא מתוך מודעות מלאה, אלא למצער, ב"עצימת עיניים" ואף מעבר לכך, מגובה בחומרי חקירה גולמיים, אשר די בהם, כדי להקים חשד סביר, בעוצמה מספקת.

זאת ועוד: העובדה שחברת "סיירת חץ" לא חתמה על ההמחאה, מנעה מהבנק לגלות את "מסלול הדרך" שעברה ההמחאה ובכך, הסתיר את פעילות המרמה, אותה הבנק לא היה מאשר, לולא ידע על קיומה. (ראה מסמכים שסומנו במ/33- במ/37) שכן, ככל שהחברה רצתה לפרוט המחאה למזומן, יכלה לעשות זאת באמצעות המחאה עצמית.

להשלמת התמונה, אוסיף כי עם מעצרו של המשיב 1, בשעת בוקר מוקדמת, נמשכו חמישה מיליון ₪ מחשבונה של המשיבה 3, על ידי עובד מטעמו של המשיב 1, אשר על פניו, פעל להעלמת רכוש וסיכול אפשרות חילוט עתידי.

25. אשר לטענת המשיבים, כי המשיב 1 דאג לדווח לרשל"ה אודות עסקאות חריגות, עיון בדו"ח רשל"ה (סומן במ/16) מלמד כי דיווחי המשיבה 3 היו חלקיים, בלשון המעטה, ולקוניים.

26. למעלה מן הצורך והגם שב"כ המשיבים, הסכימו לצורך הדיון כי קם חשד סביר לעבירה לפי סעיף 3(ב) לחוק איסור הלבנת הון, הרי שמעיון בחומרי החקירה הגולמיים, קם חשד סביר ואף למעלה מכך באשר לעבירה זו.

27. היקף שווי העבירה עומד על סך 34,398,711 ₪ (אשר לתחשיב, ראה קלסר היקף שווי העבירה ומסמכים המסומנים במ/43- במ/60).

28. סעיף 21 לחוק איסור הלבנת הון, מאפשר חילוט רכוש בשווי הרכוש בו נעברה העבירה. לצו החילוט תכלית **הרתעתית** עתידית לעבריו, כי **"לא יצא חוטא נשכר"** ותכלית בעלת אופי **קנייני- "הוצאת בלעו של הגזלן מפיו"**.

29. ככלל, ניתן להחזיק בתפוסים, כסעד זמני, עד **מלוא** שווי העבירות, לצורך חילוטם העתידי ככל שיוגש כתב אישום והחשוד יורשע בדיון. מטרות הסעד הזמני, הנן מניעת הפקת תועלת מן הרכוש שהושג בעבירה ושימור מצבת הנכסים, באופן שניתן יהא לבצע את צו החילוט ככל שיוורשע החשוד בדיון. נפסק, כי חילוט מלוא סכום העבירה הנו בגדר ברירת מחדל וחריגה מכך, מחייבת נימוקים מיוחדים שעל בית המשפט לפרטם. (ראו למשל: ע"פ 1872/16 **דז'לטי נ' מדינת ישראל** (18.5.2017); ע"פ 6532/17 **מדינת ישראל נ' חסדי דוד** (8.4.2017) ע"פ 7701/17 **סנדלר נ' מדינת ישראל** (23.10.2017)).

30. עיון בפסיקה הרלוונטית מלמד כי לעיתים הורה בית המשפט, בתום ההליך ולאחר הרשעה על חילוט מלוא הסכום שנתפס (למשל בעניין **דז'לטי**) ולעיתים נמנע מלהורות על חילוט מלוא הרכוש מ"נימוקים מיוחדים" (ראו למשל ע"פ 3752/19 **מדינת ישראל נ' זידאן** (27.1.2020)).

אינני מקבלת את טענת ב"כ המשיבים, לפיה יש להפחית את סכום התפוסים, אך לנוכח קיומה של פסיקה אשר ניתנה לאחר הרשעה בדין, בה הופחת סכום החילוט הנדרש. יודגש, כי כל מקרה נדון על פי נסיבותיו ועל פי לשון החוק, הכלל הינו חילוט מלוא סכום העבירה.

31. לצד זאת, שומה על בית המשפט לנקוט במשנה זהירות בבקשה למתן סעד זמני, בהינתן קיומה של חזקת החפות העומדת לחשוד והאפשרות שלא יוגש כנגדו כתב אישום או כי לא יורשע בדין.

נוכח הבקשה לנקיטת צעד דרסטי שכזה, הפוגע בצורה קשה בזכות הקניין, על בית המשפט להשתכנע כי הצו המבוקש **מידתי**, ועליו לנקוט, ככל שניתן, באמצעים חלופיים לתפיסת הרכוש, שפגיעתם בקניינו של החשוד פחותה. במסגרת מבחן המידתיות, על בית המשפט להביא בחשבון את פוטנציאל החילוט; קצב התקדמות החקירה; פרק הזמן שחלף מאז מועד התפיסה ופרק הזמן שצפוי לחלוף (ע"פ 80/19 **מאיר שאיבות בע"מ נ' מדינת ישראל** (11.8.2019); בש"פ 6817/07 **מדינת ישראל נ' סיטבון** (31.10.2017)). יודגש כי בעניין מאיר שאיבות, צומצם היקף התפיסה הזמנית בשל חלוף הזמן, באותו מקרה הרכוש היה תפוס מזה **חמש שנים**. מקרה זה, אינו דומה למקרה שלפניי, בו חלפו כ-18 חודשים מאז מועד התפיסה.

עוד נקבע כי על בית המשפט לבחון את פוטנציאל החילוט במבחני החשד הסביר ומצופה שעוצמתו תגדל ותגבר ככל שהחקירה מתקדמת. (ראו בש"פ 1093/20 **דבש נ' מדינת ישראל** (14.2.2020)).

32. במקרה שלפניי, שווי מצבת הנכסים התפוסים (₪ 15,521,751) נופל מהיקף שווי העבירות. אומנם מדובר בחקירה הנמשכת מזה למעלה מ-18 חודשים ואולם, עסקינן בחקירה מסועפת ומורכבת, של ריבוי מעורבים ובעלת היקף רב של חומרי חקירה. המבקשת הצהירה כי החקירה הסתיימה, התיק מלווה על ידי פרקליט ועתיד לעבור בתקופה הקרובה לפרקליטות לצורך גיבוש עמדתה הסופית.

33. לפיכך, בהינתן עוצמת החשד הסביר; אופי העבירות וסיכויי ההרשעה, סבורתני כי ראוי לאפשר למבקשת להמשיך ולהחזיק בתפוסים והמוצגים לפרק הזמן המבוקש. עם זאת, מצופה מהמבקשת שבפרק זמן זה, תתקבל החלטה בעניינו של המשיב 1 ואף יועבר לעיונו כתב חשדות, ככל שההחלטה תהא העמדתו לדין.

34. בשולי החלטתי, אתייחס לע"ח (ת"א) 20990-10-22 **מדינת ישראל נ' רועי חיון** (10.11.2022) אליו הפנו ב"כ המשיבים. עיון בהחלטת בית המשפט המחוזי, אשר קיבל ערר המדינה על החלטת בית משפט השלום והורה על המשך החזקת התפוסים, מלמדת כי עסקינן במקרה בו הצהירה המדינה, כי תוכל להעביר כתב חשדות בתוך 30 ימים ומכאן נבעה קציבת המשך החזקת התפוסים לפרק זמן כה קצר, לא כך המקרה שלפניי.

סוף דבר

35. מורה על הארכת תוקף החזקת התפוסים והמוצגים למשך 180 ימים נוספים מיום 28.11.22. בהינתן העובדה שהחקירה הסתיימה, מצופה כי בפרק זמן זה, תתקבל החלטה בעניינו של המשיב 1.

דו"חות סודיים וחומרי החקירה הגולמיים יוחזרו לנציגי המבקשת באמצעות המזכירות